

Parlar amb els arbres costa. No som gaire aficionats a fer petar la xerrada.

Això no vol dir que no puguem fer coses extraordinàries, coses que vosaltres segurament no fareu mai.

Bressolar mussols petits, encara amb plomissol. Sostenir casetes i fortaleses poc sòlides. La fotosíntesi.

Però parlar amb la gent? No gaire.

I que un arbre expliqui un bon acudit, millor ni intentar-ho.

Els arbres parlem amb alguna gent, la que sabem que és de confiança. Parlem amb esquirols temeraris. Parlem amb cucs treballadors de mena. Parlem amb papallones fanfarrones i arnes vergonyoses.

Els ocells? Són una delícia. Les granotes? Unes rondinaires, però tenen bon cor. Les serps? Tafaneres com elles soles.

Els arbres? No he conegut mai cap arbre que no em caigués bé.

Bé, d'acord. Hi ha el sicòmor d'allà a la cantonada. No calla mai, aquell pesat.

Així doncs, parlem amb les persones? De fet, es pot dir que *parlem*, que tinguem aquesta habilitat tan pròpia i personal de les persones?

Bona pregunta.

Fet i fet, els arbres tenim una relació tirant a complicada amb les persones. Tan aviat ens esteu abraçant com ens voleu convertir en taules i depressors linguals.

Potser us pregunteu com és que el fet que els arbres parlen no es va tractar mai a classe de ciències naturals, durant totes aquelles lliçons de «la Mare Natura és la nostra amiga».

No en culpeu els mestres. Segurament no saben que els arbres parlem. La majoria de gent no ho sap.

Tanmateix, si mai us trobeu drets a la vora d'un arbre que sembli especialment simpàtic, un dia que tingueu la sensació d'estar especialment de sort, escoltar no us pot fer cap mal.

Els arbres no sabem explicar acudits.

Però sí que sabem explicar històries.

I si l'únic que sentiu és el murmuri de les fulles, no patiu. En el fons, la majoria d'arbres són molt introvertits.

2

Em dic Roig, per cert.

Pot ser que ens coneguem? Recordeu un roure prop de l'escola primària? Gros, però no gaire? Amb ombra agradable a l'estiu, una bona coloració a la tardor?

Puc dir amb orgull que soc un roure roig americà, també anomenat *Quercus rubra*. El roure roig és un dels arbres més comuns d'Amèrica del Nord. Només al meu veïnat, som centenars i centenars estenen les arrels per sota de la terra com una colla d'aficionats a fer mitja amb un objectiu entre cella i cella.

Tinc l'escorça estriada, d'un color gris vermellós; fulles membranoses amb lòbuls punxeguts, arrels tossudes i insistents i, mal m'està el dir-ho, el millor color de tot el carrer quan arriba la tar-

dor. «Roig» no em fa justícia, ni de bon tros. Quan arriba l'octubre, sembla que estigui en flames. És un miracle que els bombers no em vulguin ruixar amb la mànega cada tardor.

Potser us sorprendrà saber que tots els roures rojos ens diem Roig.

Semblantment, tots els aurons de sucre es diuen Sucre. Tots els ginebrers es diuen Ginebre. I tots els arbres del paradís es diuen Paradís.

El món dels arbres funciona així. No ens calen noms per distingir-nos els uns dels altres.

Imagineu-vos una classe en què tots els nens es diuen Melvin. Imagineu-vos la pobra mestra intentant passar llista cada dia.

Sort que els arbres no anem a escola.

Per descomptat, hi ha excepcions a aquesta regla dels noms. A Los Angeles, no sé exactament on, hi ha una palmera que insisteix que li diguin Karma, però ja sabeu que a Califòrnia s'hi troba gent molt estranya.

Amb el suport del Departament de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Títol original en anglès

Wishtree

© Katherine Applegate

Edició de Feiwel and Friends, New York 2017

© del text: Katherine Applegate, 2018
© de la traducció: Anna Llisterri, 2018
© de les il·lustracions: Anna Clariana, 2018
© de la propietat: Pippin Properties, Inc.
© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2018
C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat

Primera edició: desembre de 2018
ISBN: 978-84-1303-059-3
DL: L 1.327-2018
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

↵ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.